

Kl. 15:54

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen slutet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 153:

Forslag til folketingsbeslutning om sygedagpenge til borgere, der søger behandling for livstruende sygdomme uden for EU.

Af Karl H. Bornhøft (SF) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2009).

Kl. 15:54

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet.

Den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Formålet med sygedagpengeloven er at give erhvervsaktive personer en økonomisk kompensation under sygefravær. Udgangspunktet for at få sygedagpenge er, at man lovligt opholder sig i Danmark. Når man som hovedregel er udelukket fra at få sygedagpengene med i udlandet, hænger det sammen med, at den sygemeldtes bopælskommune har ansvaret for, at der bliver tilrettelagt en hensigtsmæssig og fagligt forsvarlig opfølgning i sagen.

Der findes dog i sygedagpengeloven flere undtagelser fra hovedreglen om ophold i Danmark. Som følge af EU-reglerne på området har en sygedagpengemodtager således ret til at få udbetalt sine danske sygedagpenge under et ophold i et andet EU-land. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at denne ret skal ses i sammenhæng med, at sygedagpengemodtageren har pligt til aktivt at medvirke i kommunens opfølgningsindsats. Det er derfor en forudsæt-

ning, at opholdet i EU-landet er foreneligt med opfølgningen i sagen.

En anden undtagelse er den situation, hvor sygedagpengemodtageren er under sygebehandling i udlandet. Hvis Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed har givet tilladelse til behandling, kan der fortsat udbetales sygedagpenge. Det kan f.eks. være i et tilfælde, hvor behandlingen ikke kan foretages i Danmark på grund af klimatiske forhold som ved behandlingen af psoriasis i Israel.

Jeg synes, at det er rigtigt at koble retten til sygedagpenge i udlandet med en lægefaglig tilladelse. Da der er tale om en undtagelse fra hovedreglen om, at man skal opholde sig i Danmark for at få sygedagpenge, er det vigtigt, at der er tale om en bestemmelse, som er præcis og godt afgrænset.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at baggrunden for forslaget bl.a. er de kræftpatienter, der ønsker at modtage behandling for deres kræftlidelse i f.eks. Kina. Jeg vil godt slå fast, at i det omfang, patienten har tilladelse til behandlingen i udlandet fra Sundhedsstyrelsen eller sygehusmyndigheden, bevarer retten til sygedagpenge. Det er regeringens opfattelse, at der med de gældende regler i sygedagpengeloven er en afbalanceret og fagligt velfunderet retstilstand på området, og derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:57

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ingen, der har markeret for korte bemærkninger. Så går vi til ordførerrækken, og første ordfører er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er det ifølge sygedagpengeloven som udgangspunkt en betingelse for at modtage sygedagpenge, at man opholder sig i Danmark. Det vil sige, som det også korrekt er angivet i bemærkningerne, at man som hovedregel er udelukket fra at få sygedagpenge uden for EU-området. Det skal ses i tråd med det faktum, at den sygemeldtes bopælskommune har ansvaret for, at der bliver tilrettelagt en hensigtsmæssig og fagligt forsvarlig opfølgning i sagen.

Når det så er sagt, er det ikke ensbetydende med, at det ikke kan lade sig gøre at få tildelt sygedagpenge, når man opholder sig uden for EU,

da der findes undtagelser fra denne hovedregel. En af de undtagelser omhandler situationer, hvor sygedagpengemodtageren er under sygebehandling i udlandet. Her forholder det sig sådan, at hvis Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed har givet tilladelse til behandlingen, kan retten til sygedagpenge bevares, og personen kan derfor fortsat få udbetalt sygedagpenge. På denne måde sikres det, at retten til sygedagpenge i udlandet sker på baggrund af en lægefaglig tilladelse.

I forlængelse heraf omtales der i bemærkningerne til beslutningsforslaget eksempler med kræftpatienter, der ønsker at modtage behandling i Kina, og som samtidig ønsker retten til sygedagpenge bevaret. Her er det værd at bemærke, at der efter de gældende regler på området faktisk er mulighed for at bevare retten til sygedagpenge, såfremt patienten har fået tilladelse til behandling i udlandet af enten Sundhedsstyrelsen eller sygehusmyndigheden.

Opsummerende er formålet med beslutningsforslaget at give mulighed for, at der skal kunne udbetales sygedagpenge, hvis en person søger behandling uden for EU. Den mulighed foreligger allerede i sygedagpengelovens § 3. Muligheden forudsætter dog, at der ligger en lægefaglig tilladelse til grund herfor. Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. På vegne af Det Konservative Folkeparti skal jeg meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 16:00

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:00

Morten Østergaard (RV):

I den sygedagpengelov, som vi også behandler her i Folketinget netop nu, skelner vi imellem noget, der hedder behandling, og noget, der handler om den kommunale opfølgning og sygedagpenge i den forstand.

Hvis man i øvrigt lever op til betingelserne for at få sygedagpenge og deltager i den kommunale opfølgning, der måtte være, og andre krav, som vi stiller, er det så ikke en besynderlig begrænsning af menneskers frihed at tage deres forsørgelse fra dem, hvis de skulle bevæge sig over landets grænser, også uden for EU, for at få behandling, efter at det danske sundhedssystem har givet op, og selv om de måtte være berettigede til sygedagpenge i Danmark?

Hvad er det for et ellers frihedselskende menneske som hr. Erling Bonnesen, der gør, at man vil lægge den begrænsning på folk, som i øvrigt lever op til alle de krav, de skal, for at få sygedagpenge?

Kl. 16:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:01

Erling Bonnesen (V):

Jeg er bestemt frihedselskende og går ind og hylder alle de principper og ideer, der ligger til grund for det. Derfor er der også, som jeg har markeret i ordførertalen, situationer, hvor borgere, der rejser til Kina eller andre steder for at få behandling, fortsat kan få sygedagpenge, hvis det selvfølgelig er godkendt af en lægefaglig myndighed, og det er vel sådan set meget naturligt, at der lige skal en lægefaglig vurdering indover.

Kl. 16:01

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:01

Morten Østergaard (RV):

Det, som er skitseret i det her beslutningsforslag, handler jo om situationer, hvor man i Danmark har sagt: Vi kan ikke gøre mere for dig – og hvor det drejer sig om personer, som er berettigede til sygedagpenge, og som trods alt som frie mennesker må siges at have en ret til på en eller anden anden måde at søge lindring for den lidelse, de har.

Hvad er det, der gør, at man i Venstre er så forhippet på, at de skal blive i Danmark i stedet for at prøve et andet sted, hvor der måske findes nogle tiltag, der kunne gøre en forskel, hvis de i øvrigt lever op til alle de krav, der er for at få sygedagpenge? Det er vel sådan set der, hvor friheden står sin prøve. Altså, skal borgerne have ret til selv at tage ansvar for deres eget helbred og i den situation for deres eget fortsatte liv, eller skal de søge godkendelse hos nogle, som har opgivet?

Kl. 16:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:02

Erling Bonnesen (V):

Jeg støtter bestemt og på det kraftigste friheden. I de situationer – for ligesom at trænge ind til kernen – hvor man ikke længere kan få en opfølgende behandling på f.eks. en kræftsygdom og rejser ud, er der, som det også blev markeret i

ordførertalen, fortsat muligheder for at modtage sygedagpenge, hvis der kommer en lægefaglig godkendelse af det. Og jeg havde nær sagt: Hvorfor skulle der ikke komme det i sådan en situation? Men nu skal vi som sagt ikke stå og sagsbehandle her, men jeg synes, at linjerne var ret klare i ordførertalen. Der er muligheder for fortsat at få sygedagpenge, også i de her situationer.

Kl. 16:03

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:03

Eigil Andersen (SF):

Nu kan der let være tale om, at den enkelte patient, som er opgivet af det danske sundhedsvæsen, søger en behandling i udlandet, som de danske læger ikke kender. Dermed kan de jo heller ikke godkende den.

Mener ordføreren ikke, at det ville være rimeligt, at en person, som efter de danske lægers opfattelse står foran døden, i en sådan situation skal have lov til at få den chance at kunne blive helbredt ved at vælge en behandling i udlandet, som de danske læger måske ikke vil godkende, og få sine sygedagpenge med sig?

Kl. 16:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Erling Bonnesen (V):

Jo, som jeg allerede har svaret, er det da i de situationer, hvor man som f.eks. kræftpatient ikke længere har mulighed for at få behandling i Danmark, såre naturligt, at man prøver andre veje. Jeg har også tidligere markeret i min tale og i mine svar, at der er muligheder for at bevare retten til sygedagpenge og fortsat modtage dem. Men jeg synes også, at det er meget naturligt, at man lige skal have den der lægefaglige vurdering indover.

Jeg har da meget stor tillid til, at den danske lægestand følger godt med i – det er jeg helt sikker på de gør – hvad der foregår på den store lægevidenskabelige scene internationalt, således at de har et fuldt kvalificeret grundlag at tage stilling til det her på, sådan at vi bedst muligt kan hjælpe vore egne borgere, også i de her selvfølgelig meget vanskelige og tragiske situationer. Selvfølgelig skal vi det.

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:04

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror også, at de danske læger generelt følger godt med, men de kan jo ikke følge med i alle behandlingsmuligheder for alle sygdomme verden rundt.

Det, som ordføreren skitserer, er jo, at den syge kun må tage sine sygedagpenge med sig til udlandet til en behandling, hvis det danske sundhedsvæsen siger god for det. Jeg mener jo, at hvis jeg står foran døden, formentlig fordi jeg er opgivet af det danske sundhedsvæsen, må min frihed bestå i, at jeg kan vælge en hvilken som helst behandling i udlandet, jeg ønsker, også selv om den ikke kan godkendes af de danske myndigheder.

Jeg forstår ikke, hvorfor den syge skal straffes med at blive frataget sine sygedagpenge. Det er jo det sidste håb, der er tilbage, når man gør sådan noget.

Kl. 16:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:05

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, alle har et stærkt ønske om at hjælpe syge, der er kommet i den her tragiske situation, så godt som overhovedet muligt. Lige præcis derfor, som der allerede er redegjort for både af ministeren og af mig, som forsøgte at svare på det, er der mulighed for at bevare sygedagpengene, også i de situationer. Men jeg tror også, når man skal foretage en samlet vurdering, at det er godt, at der også lige er en lægefaglig vurdering inde over det.

Kl. 16:06

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen. Næste ordfører er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når behandlingsmulighederne for en dødeligt syg kræftpatient er udtømt i Danmark og i EU, kan håbet om helbredelse være slukket for patienten og de pårørende. Det behøver dog ikke at være tilfældet. Nogle finder nyt håb i andre dele af verden med behandlingsmetoder, som er forholdsvist ukendte på vores breddegrader, f.eks. i Kina, hvor der findes privathospitaler med anderledes behandlingsmetoder end dem, vi kender til herhjemme. Det er behandlingsmetoder, som vi må være meget opmærksomme

på, og som i nogle tilfælde har vist sig at hjælpe alvorligt syge mennesker til at blive raske.

Det er dog for de fleste af os omkostningsfuldt at rejse til den anden side af jorden for at blive behandlet på et privathospital. Derfor har Sundhedsstyrelsens second opinion-udvalg mulighed for at bevilge penge til eksperimentiel behandling uden for EU, f.eks. i Kina. Danskere, der tager til Kina for at søge behandling, har efter de gældende regler ikke ret til at modtage sygedagpenge undervejs.

Dette forslag er et opgør med den regel, og forslaget vil gøre det muligt for en patient at modtage sygedagpenge, hvis to betingelser er opfyldt: For det første skal den søgte behandling i udlandet være for en livstruende sygdom, og for det andet skal alle lægelige behandlingsmuligheder for sygdommen i Danmark anses for værende udtømt. Og medmindre den syge bevilges tilskud fra Sundhedsstyrelsens second opinion-udvalg, skal patienten altså selv betale for behandlingen uden for EU. Denne udgift vil sammen med rejseomkostningerne være meget høj.

I Socialdemokratiet mener vi, at det mindste, vi som samfund kan gøre, er at støtte medborgere, der søger fornyet håb i udlandet. Findes der effektive kræftbehandlingsmetoder, som vi ikke kender i EU, må vi være åbne og få dem bragt tættere på ikke mindst for at sikre, at adgangen til andre behandlingsmuligheder bliver lige for alle. Nye behandlingsmetoder må ikke kun være forbeholdt de mest velstillede danskere, der kan finansiere rejse- og hospitalsomkostninger selv. Overlevelse må aldrig komme til at afhænge af indtægt.

Vi må samtidig gøre, hvad vi kan for at undgå, at medborgere, der søger behandling uden for EU, ikke tvinges til at gå fra hus og hjem for at redde livet. Beslutningsforslaget vil sikre, at alvorligt syge patienter, vi ikke kan gøre mere for herhjemme, må tage deres sygedagpenge med uden for EU. På den måde kan vi i det mindste være med til at gøre den økonomiske byrde, som de syge står med, oven i at de er alvorligt syge, en smule mindre. Derfor støtter Socialdemokraterne forslaget.

Kl. 16:08

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:09

Erling Bonnesen (V):

Nu var den socialdemokratiske ordfører lige en tur hele vejen rundt i den socialdemokratiske butik for at få fanerne luftet, og det kan måske også være godt nok her i maj måned. Det troede jeg man fik gjort den 1. maj, men lad nu det ligge.

Helt kort: Er den socialdemokratiske ordfører enig i, at der stadig væk er muligheder for at få sine sygedagpenge udbetalt i henhold til de regler, der ligger i dag, selv om man kommer i en situation, hvor man har behov for en behandling i udlandet? Kort og godt, kan man bekræfte det?

Kl. 16:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:09

Lennart Damsbo-Andersen (S):

For så vidt at der er tale om en anerkendt behandlingsform, så ja. Når ikke det er en anerkendt behandlingsform, så nej.

Kl. 16:09

Formanden:

Ordføreren. Undskyld, hr. Erling Bonnesen – som også er ordfører, bare ikke p.t.

Kl. 16:09

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Og tak for det meget klare svar, selv om man skulle igennem en lang ordførertale og først lige luften alle fanerne. Så fik vi det ordnet. Men altså en meget stor tak for, at der faktisk er muligheder for, at man, når man er i de her meget alvorlige situationer, f.eks. som kræfttramte, der ikke kan blive behandlet længere i Danmark i henhold til de regler, der gælder i dag, fortsat kan få udbetalt sine sygedagpenge. Så tak for det.

Så et meget kort sidste spørgsmål: Er det ikke også meget godt, at der lige er en lægefaglig vurdering ind over? Der er trods alt en masse forskellige behandlingsformer. Der er ingen grund til, at man som borger i den her hårde situation, man selvfølgelig er i, skal komme ud i sådan nogle vildledende situationer. Så er det ikke også meget godt, at der lige er sådan en lille lægefaglig opbakning til det?

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:10

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Først vil jeg godt sige, at vi i Socialdemokratiet er så heldige, at vi jo har lejlighed til at gå ud og

lufte fanerne den 1. maj, og det er også muligt alle mulige andre dage, for vi har sådan set noget at være stolte af. Det ved jeg ikke om man har i Venstre. Det kan man så undersøge.

Men i forhold til spørgsmålet vil jeg sige, at der i forslaget her står noget om det lægefaglige. Man kan sige, at lægerne jo har opgivet patienten. De har sagt: Vi kan ikke gøre mere, du må klare dig selv, du kan lægge dig hen og dø, vi kan ikke gøre mere for dig.

Det er jo den situation, vi står i. Derfor er det fuldstændig rimeligt, at folk så må søge den behandling, de kan få. Der kan jeg overhovedet ikke se, at der er noget misforhold, i forhold til at vi så også sørger for, at de kan overleve, dvs. få deres sygedagpenge, mens de får den behandling, de søger.

Kl. 16:11

Formanden:

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Forslaget her er jo kommet på baggrund af de historier eller fortællinger, vi har set i tv og i aviserne, om folk, der griber det sidste håb for helbredelse vedrørende kræft og tager til Kina og får en behandling på et eller andet kinesisk sygehus. Det kan være flere forskellige behandlingsmetoder, de kan få derude. Alle sammen har egentlig tilfælles, at mange af de der behandlingsmetoder ikke er anerkendt herhjemme. For i dag er det sådan, at hvis der er en behandlingsmetode, der er anerkendt, kan man få tilladelse fra Sundhedsstyrelsen eller sygehusmyndigheden til at få sine sygedagpenge med og få behandlingen i udlandet; man kan altså få sine sygedagpenge med til udlandet. Men der, hvor de ikke er anerkendt og der er en lille chance for, at man kan blive helbredt, kan man i dag ikke få sygedagpengene med sig til udlandet.

I mange tilfælde kan det dreje sig om 3 måneder, ½ år eller måske længere tid, hvor de opholder sig der. Længden af opholdet i udlandet er sådan lidt forskelligt fra person til person, efter hvad jeg har erfaret.

Dansk Folkeparti synes egentlig, at vi skal se alvorligt på den situation her, og i forbindelse med udvalgsarbejdet vil vi også se på, hvad vi kan gøre for at hjælpe de personer, der havner i den situation, hvor de griber det sidste håb for en helbredelse.

Som forslaget er skruet sammen, snakkes der om livstruende sygdomme. Så vidt jeg læser teksten, er det ikke afgrænset til de her kræftpatienter, men det kan være mange andre former for livstruende sygdomme. Vi kan ikke støtte forslaget, som det er her i dag, men i udvalgsarbejdet vil vi meget gerne se på, om vi kan tage noget hensyn til de kræftpatienter, som vi har hørt om er kommet til Kina. Der er også nogle, der siger: Jamen altså, det koster ekstra penge. Men bliver de hjemme i Danmark, koster det jo også, for så får de sygedagpengene i forvejen. Så på den måde kan jeg ikke se, at det skulle give ekstra udgifter.

Dansk Folkeparti vil som sagt gå konstruktivt ind i arbejdet i udvalget, og vi vil se på, hvordan vi eventuelt kan hjælpe de her patienter på den ene eller den anden måde. Men vi støtter som sagt ikke forslaget i dag.

Kl. 16:14

Formanden:

Så er der korte bemærkninger, først fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:14

Morten Østergaard (RV):

Hr. Bent Bøgsted og jeg har jo forlig sammen med regeringen om sygefraværsaftalen, som handler om, at man gerne vil have, at syge aktivt sammen med kommunen hele tiden forsøger at blive bedre og i et eller andet omfang nærme sig arbejdsmarkedet.

Der er den indsats, som jeg går ud fra vi begge har tiltro til – hvor der kommer en vurdering, og hvor der i øvrigt også er en klar kommunikation i de kommuner, der gør en aktiv indsats. Hvis man tror på det system, bør man så ikke også sige, at hvis kommunen har vurderet, at her er en person, der leverer det, der skal til for at være berettiget til sygedagpenge, så kommer det da hverken kommunen eller for den sags skyld de læger, der måtte have opgivet at behandle yderligere, ved, hvad den person så gør for at tage ansvar for sin sundhedssituation, også selv om det i øvrigt skulle være en anden diagnose end kræft.

Hvis man tror på det system, vi er ved at lave efter sygefraværsaftalen, burde det da være en smal sag at indføre den rettighed, som ligger i det her beslutningsforslag.

Kl. 16:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:15

Bent Bøgsted (DF):

Det kan man selvfølgelig godt sige, men som jeg sagde før, er Dansk Folkeparti også klar til at se konstruktivt på, om vi kan finde en fornuftig løsning for de her kræftpatienter. Det eneste er, at når jeg læser beslutningsforslaget, er det jo ikke bare kræftsygdomme, det drejer sig om. Det er mange andre sygdomme.

Hvor skal de patienter tage hen? Der har været meget fokus på Kina, men siger man ja til forslaget, kan det være alle mulige lande rundt omkring. Og det her med alt for mange alternative behandlingsmetoder, som vi ikke har styr på, er for mig svært at overskue.

Kl. 16:16

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:16

Morten Østergaard (RV):

Jeg tænker bare, at hvis jeg stod i den situation, uanset hvilken livstruende sygdom jeg havde, at sundhedsvæsenet havde sagt, at de ikke kunne gøre mere for mig, og jeg i øvrigt havde gjort alt, hvad min kommune havde bedt mig om, for selv at hjælpe til i processen osv., ville jeg gøre hvad som helst. Jeg mener ikke, at man skal opildne folk til at bruge kvaksalvere, men jeg tror personligt, at jeg ville gøre hvad som helst. Derfor forstår jeg bare ikke, at der kan være nogen som helst reservation over for at sige, at for den type personer skal vi ikke lige stryge deres forsørgelsesgrundlag, hvis de gør det eneste menneskeligt rigtige, nemlig prøve at finde et sted, hvor man vil forsøge at hjælpe dem ud af deres lidelse.

Kl. 16:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:17

Bent Bøgsted (DF):

Nu har jeg heller ikke sagt, at vi bare skal stryge deres forsørgelsesgrundlag. Jeg har netop sagt, at Dansk Folkeparti under udvalgsarbejdet vil se konstruktivt på, om vi kan finde en fornuftig løsning.

Kl. 16:17

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:17

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Vi er jo, alle parter herinde, bevidst om, at det, vi taler om, er en gruppe af mennesker,

hvortil det egentlige behandlingstilbud så at sige er overstået. Derfor vil jeg godt spørge ordføreren: Når vi nu står i en situation af den karakter, og det pågældende menneske vælger at prøve et alternativt tilbud, som der ikke er en lægehenvielse til, inden for EU, så får vedkommende jo sin ret til sygedagpenge med. Hvordan adskiller den situation sig for den enkelte, hvis den pågældende nu vælger et tilbud uden for EU, og kan ordføreren give mig en bare nogenlunde rimelig forklaring på, hvorfor der skal være forskel på, om man vælger tilbud inden for EU eller uden for EU?

Kl. 16:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Bent Bøgsted (DF):

Hvad angår, om der skal være forskel på inden for eller uden for EU: Nu er hr. Karl H. Bornhøft jo EU-tilhænger og synes, at der skal være ens regler i hele EU. Det er det, der ligger i, at der skal være forskel på, om det er inden for EU eller uden for EU.

Som sagt synes jeg, at der er en gruppe, som man skal prøve at se hvordan man tager hånd om. I den forbindelse er Dansk Folkeparti ikke enige med SF i, at det skal være det forslag her, men Dansk Folkeparti vil gerne gå konstruktivt ind i arbejdet og se på, hvordan der kan findes en fornuftig løsning vedrørende sygedagpenge for den gruppe.

Kl. 16:19

Formanden:

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:19

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for tilsagnet om at prøve at finde en løsning. Jeg vil godt lige understrege med det samme, at det her forslag ikke drejer sig om, hvorvidt jeg eller SF er tilhænger af EU. Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt ordføreren kan give en fornuftig forklaring på, hvorfor begrænsningen i den her sammenhæng skal være EU.

Kunne ordføreren ikke i den her sammenhæng prøve på at give os et lille indblik i, om der faktisk er en forskellig forståelse af det her, eller om det, Dansk Folkeparti eventuelt kunne ønske sig, er, at tilbuddet heller ikke skal gælde inden for EU, for så synes jeg måske, at det er lettere at forstå.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:20

Bent Bøgsted (DF):

Jo, men altså, det er på grund af EU-reglerne, der siger, at der skal være ens regler inden for EU. Det er den frie bevægelighed i EU, der gør, at man kan rejse til et andet land i EU og have sine sygedagpenge med der. Det er der, hvor det ligger.

Kl. 16:20

Når vi så kommer uden for EU, er det højst sandsynligt, at vi har forskellig opfattelse af, hvor man kan rejse hen. Vi ved, at Kræftens Bekæmpelse har været i Kina for at undersøge tingene, men de er ikke kommet frem med nogle resultater, der viser, at der skulle være en helbredende virkning alle steder ved den behandling, som de laver dernede. Det er der, hvor jeg godt vil se lidt nærmere på, hvad man kan stille af krav til, at folk får den behandling, og at de så får sygedagpengene med til den behandling. Kan man gøre et eller andet for at hjælpe dem? Det vil jeg gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet gå konstruktivt ind og se på.

Kl. 16:21

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 16:21

Frank Aaen (EL):

Det står jo allerede i forslaget, at kommunen kan træffe en afgørelse, så det er jo ikke bare et tag-selvbord.

Jeg forstod ærlig talt overhovedet ikke argumentationen i Dansk Folkepartis ordførerindlæg. Jeg har forstået, at det, der er problemet, er, at der ikke bare står kræftsygdomme, men livstruende sygdomme. Men det kan da ikke være sådan, at det kun skal gælde for folk, der har været i fjernsynet. Det må da være en almen ret for alle, hvis liv er truet af en sygdom, at de kan få sygedagpenge, mens de forsøger at opnå en behandling.

Kl. 16:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:21

Bent Bøgsted (DF):

Det, jeg har forstået af forslaget, er, at det drejer sig om kræftpatienter, samtidig med at der står behandling af livstruende sygdomme uden for EU. Hvad er det, vi snakker om? Er det, at vi skal hjælpe den gruppe kræftpatienter, der tager

til Kina, eller er det, at alle, der har en livstruende sygdom, skal have lov til at rejse uden for EU og søge en eller anden alternativ behandling?

Det, det her forslag handler om, er, at alle, der har en livstruende sygdom, kan sige, at de gerne vil et sted hen for at få en alternativ behandling, fordi de tror, at det kan hjælpe, og så skal de have lov til at rejse. Der kan så være en, der søger en healer eller noget andet, som vedkommende tror på kan hjælpe. Jeg er ikke sikker på, at det er den vej, vi skal gå.

Kl. 16:22

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:22

Frank Aaen (EL):

Nu kom der en helt ny argumentation. Jeg synes ikke, at det er helt nemt at holde styr på det. Her står, at kommunen kan give tilladelse til, at man tager sygedagpengene med. Så der er altså mulighed for at se på det.

Men det afgørende kan vel ikke være, om det er en healer, der healer kræft, eller om det er en healer, der healer en anden livstruende sygdom. Det kan ikke være afgørende, om noget har været i fjernsynet eller ikke har været i fjernsynet. Hvis det er livstruende, og hvis man synes, at mennesker skal have chancen for at søge en behandling, der ikke gives i Danmark, skal de vel have deres sygedagpenge med.

Jeg kan slet ikke forstå Dansk Folkepartis argumentation imod det her forslag.

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Bent Bøgsted (DF):

Det er heller ikke altid, at jeg kan forstå Enhedslisten. Det er så noget andet. Det, jeg har sagt, er, at Dansk Folkeparti gerne vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og se på, om vi kan gøre noget for at sikre den gruppe, der er omtalt her.

I den forbindelse handler det ikke om, om de har været i tv eller ikke har været i tv, men det er på grund af de tv-udsendelser og avisskriverier, at det her forslag er opstået. Havde det ikke været vist i tv, eller havde det ikke været i avisen – de sygdomme er alvorlige nok – havde vi ikke set det her forslag. Det er jeg ret overbevist om.

Men Dansk Folkeparti vil som sagt gerne se på, om vi kan hjælpe de grupper, der er kommet i den situation.

Kl. 16:24

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:24

Eigil Andersen (SF):

Selv om der er lidt skiftende forklaringer her, aner jeg dog, at der er en vis forståelse for problematikken hos Dansk Folkeparti. Det vil jeg så vælge at betragte som meget konstruktivt, og så håber jeg, at det bliver fulgt op i praksis.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvis »livstruende sygdomme« bliver ændret til »kræftpatienter«, som altså er i terminalstadiet, vil Dansk Folkeparti så støtte forslaget?

Kl. 16:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:24

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, vi skal tage snakken om, hvad vi skal gøre her, i udvalget. Det er der, Dansk Folkeparti vil arbejde konstruktivt.

Kl. 16:24

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:25

Eigil Andersen (SF):

Så bliver det jo desværre lidt uklart igen, for der blev jo netop tidligere sagt, at det var et problem, at der stod »livstruende sygdomme«, og at der burde stå noget med »kræftpatienter«. Det er ærgerligt, at vi så ikke kan få det bekræftet.

Er Dansk Folkepartis menneskesyn ikke sådan, at hvis en person formentlig står foran døden, så skal denne person have frihed til at tage et sted hen i verden, hvor vedkommende tror, at han eller hun kan blive helbredt, uden også at blive straffet ved at blive frataget sygedagpengene? Som ordføreren selv sagde, ville vedkommende jo også få sygedagpengene, hvis han eller hun var i Danmark.

Kl. 16:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:25

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan fortælle hr. Eigil Andersen, at Dansk Folkepartis menneskesyn er det, at vi skal se på, hvordan vi kan hjælpe de her kræftpatienter bedst muligt.

Kl. 16:25

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, det er meget interessant at lytte til, at SF nu får skyld for at benytte de samme tricks og midler, som Dansk Folkeparti normalt bruger, når det gælder om at hente inspiration i pressen til de forslag, man stiller.

Men grunden til, at jeg beder om ordet, er, at jeg synes, at det, som ordføreren siger nu, er lidt underligt. Først er det galt, at det er »livstruende«, og nu er det næsten også galt med »kræftpatienter«. Er det ikke muligt for ordføreren nogenlunde nøjagtigt at definere, hvad det er, der er galt med forslaget, når Dansk Folkeparti ikke kan stemme for?

Kl. 16:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:26

Bent Bøgsted (DF):

Det er, fordi Dansk Folkeparti ikke er overbevist om, at det er den rigtige løsning at give kommunerne myndighed til at sige: I kan rejse et eller andet sted hen i verden og få en behandling – vi er godt nok ikke sikre på, om den virker, men tag I bare derhen. Det er vi ikke overbevist om.

Skal man se på noget i den forbindelse, skal man stadig væk have lægemyndigheden med ind i billedet. Det er lægemyndigheden, der afgør, om man opgiver eller ikke opgiver en behandling, og om patienten er i en terminal tilstand eller ikke er.

Kl. 16:27

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:27

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo lidt interessant, for nu kommer vi jo over i en helt anden argumentation end den, vi har hørt indtil videre i hvert fald. Nu er det pludselig, fordi det er galt med kommunerne. Nu er det ikke patienterne, der er noget galt med, nu er det kommunerne, det er galt med. Og så kan jeg forstå, at det er vigtigt, at der er en læge med ind over til at afgøre det. Men forslaget her taler jo netop om en situation, hvor lægerne har besluttet, at der ikke er mere gøre. Så det synes jeg jo er lidt interessant.

Jeg kunne så godt tænke mig at høre ordføreren: Er det her endnu et forsøg på at give ind-

tryk af, at der er håb? Dansk Folkeparti vil gerne indgyde håb til de mennesker i Danmark, som er ramt af alvorlig, livstruende sygdom, og som måske kan finde hjælp et andet sted i verden, og så ser vi, når nu vi kommer til andenbehandlingen af det her forslag, at Dansk Folkeparti igen løber fra sit løfte.

Kl. 16:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:28

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det er et udtryk for, at Dansk Folkeparti gerne vil se konstruktivt på, hvordan man kan løse problemerne for dem, der er kommet i den situation – de kræftpatienter, der griber det sidste strå i håbet om at blive helbredt. Det er et udtryk for, at Dansk Folkeparti gerne vil se på, hvordan vi finder en løsning for dem.

Kl. 16:28

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke SF for at have fremsat det her forslag, som jeg synes gør opmærksom på et hul i de nuværende sygedagpengeregler. Jeg synes, at det er vigtigt, at man ikke i behandlingssystemet bidrager til at foregøgle folk, at der er en behandling, som så måske ikke findes, at folk får falske forhåbninger, at folk – hvad man også hører en gang imellem – bliver til fals for mennesker, der udsteder løfter om det ene eller det andet, uden at det kan leveres. Det synes jeg man skal være ekstremt opmærksom på, og det tror jeg sådan set også at man er rundtomkring.

Men det her forslag handler jo sådan set om noget andet. For hvis man prøver at sætte sig ind i den situation, folk vil stå i, hvis de er i den gruppe, som er berørt af det her forslag, er det altså folk, der har en livstruende lidelse, og som behandlingssystemet i Danmark har givet op over for, og som i øvrigt er berettiget til deres sygedagpenge. Kan man fortænke de mennesker i at ønske at søge det, hvis de har hørt om, at man i et land uden for EU har et eller andet, der måske kunne få dem til at få det bedre, måske lære at mestre deres sygdom, måske forlænge deres liv, at der er behandling af den ene eller den anden eller den tredje karakter? Kan man fortænke de mennesker i at søge det, eller kan man for-

tænke dem i at prøve at skabe en situation for sig selv, hvor deres sidste tid bliver den bedst mulige?

Jeg kan i hvert fald ikke fortænke dem i det, og jeg synes, det er besynderligt, at man der siger: Nej, det skal være i Danmark eller i hvert fald i EU, for at du kan få dine sygedagpenge. Altså, vi taler om mennesker, som sådan set har fået at vide, at nu kan behandlingssystemet ikke gøre mere for dem, deres liv er ifølge sundhedsvæsenet ved at ebbe ud, og så vil man lægge den type begrænsninger på dem. For hvad ville der ske ved det? Jeg forestiller mig ikke, at det er en hel masse mennesker, det drejer sig. Så hvad ville der ske, hvis man gav dem de her muligheder? Ja, så ville nogle personer, som ellers var blevet hjemme for at blive ved med at have en eller anden form for forsørgelse, rejse ud, men det ville jo ikke være folk, som stod til rådighed for arbejdsmarkedet eller var i behandlingssystemet i forvejen.

Vi er, som jeg var inde på i et spørgsmål til hr. Bent Bøgsted, jo nu i gang med at kigge på indsatsen helt generelt for folk, der har lang tids sygefravær, og hvor der netop er den kommunale opfølgning, fordi meget tyder på, at den indsats, der gøres uden for behandlingssystemet, har enorm betydning for, hvordan folk lærer at leve med deres sygdom eller kommer sig igen. Og der synes jeg man må sige, at hvis man har tro på den løsning, bør man også have så meget tilid til kommunen, at de sammen med borgeren kan finde ud af, hvad der er det rigtige at gøre, hvis det er den situation, at behandlingssystemet har givet op.

Der vil jeg gerne sige til hr. Erling Bonnesen, Venstres ordfører i den her sag, at det da er en besynderlig form for frit valg, som Venstre står for. Hvis der er en offentlig behandling i Danmark, har man frit valg til at søge en privat behandling. Men hvis man er i en situation, hvor det offentlige ikke kan tilbyde en behandling, og man så vil tage et andet sted hen i verden for at få en eller anden form for behandling, så vil Venstre have, at man ikke skal have lov til at få sygedagpenge. Det er en meget, meget besynderlig måde at give befolkningen frit valg på under dække af at være et liberalt parti. Jeg synes, at det må være vanskeligt som liberal ikke at støtte et sådant forslag. Jeg kommer jo fra et socialliberalt parti, og vi har i hvert fald ikke nogen kvababbelse ved at sige, at vi synes, at det er et godt forslag, så længe der er tale om livstruende sygdom, at behandlingsmulighederne er

udtømte, og at man i øvrigt er berettiget til sygedagpenge.

Så har vi jo et forlig om sygefravær i almindelighed og indsatsen for de langtidssyge, og der vil jeg da også sige, at hvis ikke forslaget kan finde flertal, som det ligger her i Folketinget, må vi jo tage det op ad den vej, for jeg synes, at det er en alvorlig problemstilling, måske ikke en, der berører en hel masse mennesker, men en, som i sagens natur har rigtig stor betydning for dem, den berører, og derfor vil vi forfølge sagen nærmere.

Kl. 16:33

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre. Det er hr. Frank Aaen.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Bemærkningerne om selve forslaget kan jeg overstå hurtigt: Enhedslisten støtter. Det giver sig selv, at er man berettiget til sygedagpenge, og kan man oven i købet få sin kommune til at godkende det, er der jo ikke noget som helst argument imod, at man kan tage sine sygedagpenge med hen, hvor man søger behandling i et andet land.

Det er så enkelt, der kan simpelt hen ikke komme argumenter imod det, og det har vi heller ikke hørt. Det er oven i købet sådan, at der jo er flertal for forslaget her i Folketinget, hvis Dansk Folkeparti ville sige ja. I stedet for det ævlebevle, vi hørte før – undskyld, jeg håber, at det er o.k. at sige? (*Første næstformand (Svend Auken)*: Jeg ved ikke, hvad det betyder.) Det ved jeg heller ikke.

Jeg tror, at der var ti forskellige forklaringer før fra hr. Bent Bøgsted på, hvorfor man syntes godt om forslaget, men ikke ville støtte det. Der er jo kun én forklaring på, at vi ikke kunne få en klar melding fra Dansk Folkeparti, og det er, at det må man ikke for regeringen. Det er, fordi man har forlovet sig med regeringen i finansloven. Selv om det er et forslag, der ikke koster en krone, er årsagen til, at der ikke kom nogen klar melding fra Dansk Folkeparti i dag, den ene, at man har lovet regeringen det. Kan vi ikke få det bekræftet af hr. Bent Bøgsted? Og det betyder, at fordi Dansk Folkeparti har lovet regeringen at stemme imod det her forslag, bliver det ikke vedtaget, selv om der ellers var mulighed for, at vi til efteråret kunne have en mulighed for, at mennesker kunne tage deres sygedagpenge med til udlandet uden for EU. Det kunne være virke-

lighed til efteråret. Nu bliver det ikke vedtaget til efteråret, fordi Dansk Folkeparti har pantsat sig hos regeringen. Er det ikke sådan, det hænger sammen?

Jeg vil også tillade mig at sige, for jeg synes ikke lige, at det ser ud til, at hr. Bent Bøgsted er på vej over til sin mikrofon, at jeg vil tage en tavshed nu som en indrømmelse af, at det er sådan. Og jeg synes, at det er meget synd for de syge, der gerne vil have deres sygedagpenge med for at få en sidste chance for at blive reddet, at de nu ikke skal hjælpes, bare fordi Dansk Folkeparti har en aftale med regeringen om, at de skal sige nej til det her.

Kl. 16:35

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:35

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. I dag er det jo sådan, at kræftpatienter ikke kan få deres sygedagpenge med til lande uden for EU, hvis de ønsker at prøve en alternativ kræftbehandling. Som medierne sidste efterår så rigeligt har dokumenteret, og som jeg også har fået adskillige henvendelser om, er det et problem, at disse kræftpatienter ikke må få deres sygedagpenge med til et land uden for EU. Det triste ved det, det rigtig triste er jo, at der ikke findes nogen gode begrundelser for, at det er sådan.

Vi taler her om kræftpatienter, som har prøvet alle muligheder i Danmark uden resultat. Patienterne er nået til den smertelige erkendelse, at der ikke findes muligheder for helbredelse inden for landets grænser. Skal disse kræftpatienter så straffes økonomisk for at søge alternativ hjælp i lande uden for EU? Ja, det er spørgsmålet. Jeg og SF synes det ikke; vi synes simpelt hen ikke, at vi kan være den her regel bekendt. Disse mennesker har brug for al den støtte og respekt, som vi kan give dem. At afskære dem fra deres forsørgelsesgrundlag – sygedagpenge – hører ikke ind under en sådan medmenneskelig kategori. Det synes jeg burde stå klart.

Det er vigtigt at slå fast, at disse medborgere jo ikke bliver en øget udgift for staten, og jeg understreger igen, at der ikke er tale om, at vi økonomisk skal understøtte alle mulige alternative kræftbehandlinger i udlandet. Der er ganske enkelt tale om, at de her kræftpatienter, der jo rent faktisk ikke ønsker at give op, skal have en mulighed for midlertidigt at tage til udlandet – de

skal ganske vist af egen lomme betale for alternativ behandling – men vel at mærke uden at de skal føle sig økonomisk straffet ved, at samfundet fratager dem deres sygedagpenge. Det er forslaget i sin enkelhed. Behandling, rejse og alle andre udgifter er patienternes, og det ved de godt. Det her er et spørgsmål om, hvor menneskelig vi som stat vil være i den her sammenhæng, for der er altså ikke tale om en udgift.

Jeg synes, at der er behov for, at vi tør erkende, at disse mennesker befinder sig i en meget svær situation og skal have al den respekt og forståelse, som vi fra samfundets side kan tilbyde. At fratage dem muligheden for at få deres sygedagpenge med til eksempelvis Kina er jo ikke udtryk for en sådan respekt og et sådant storsind, som jeg ville have syntes var flot af os danskere.

I gamle dage – og det er såmænd ikke så lang tid siden – var det utænkeligt, at kræftpatienter, som vores sundhedsvæsen ikke kunne hjælpe, stadig væk havde et spinkelt håb om helbredelse tilbage. Men det har de her mennesker, og det har de, fordi der er tale om en globaliseret verden, hvor landegrænser udviskes, og hvor disse mennesker altså finder håb. Jeg synes derfor, at det er vigtigt at understrege, at der er en hel del mennesker, der er kommet tilbage fra Kina og andre steder og har følt sig helbredt, har fået nogle rigtig gode ekstra leveår, og som synes, at de har været heldige. Den chance skal vi give så mange som overhovedet muligt. Under alle omstændigheder er vi altså nødt til at erkende, at selv et par ekstra leveår er en kæmpe gevinst for de her mennesker og især deres pårørende, og de er alle sammen voldsomt berørt. En omsorg fra vores side kunne betyde utrolig meget i den her sammenhæng. Jeg vil også med det samme sige, at jeg synes, det er forkert, at vi med den lovgivning, vi har, ikke har taget det hensyn, men det er jo også udtryk for, at ting udvikler sig, og det skal vi så forholde os til ved enhver lovgivning, vi står med.

Jeg vil også med det samme gøre opmærksom på, at Kræftens Bekæmpelse jo har tilkendegivet, at patienter, som for egen regning og risiko ønsker at søge behandling i udlandet, burde have ret til fortsat udbetaling af sygedagpenge. Det er altså folk, der er inde i den her sag, der siger fuldstændig det samme. Jeg synes godt, at vi kan aflive den store diskussion om, hvor mange det drejer sig om. Når vi skal gå tæt på, er det et sted mellem 40 og 80 mennesker om året. Det er der, vi ligger, og under alle omstæn-

digheder kan det altså ikke flytte noget som helst statsbudget.

Så i SF mener vi ikke, det kan være rimeligt, at borgerne skal føle sig straffet økonomisk, når de rent faktisk kæmper for deres liv og for at komme tilbage på det arbejdsmarked, vi alle priser så voldsomt. Jeg vil derfor godt sige, at et velfærdssamfund altså ikke må blive så barskt.

Kl. 16:41

Jeg vil afslutningsvis knytte nogle kommentarer til de bemærkninger, der er kommet undervejs, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er skuffet over ministeren. Jeg syntes, at ministeren var ekstremt formel og en systemforkæmper af rang. Det er det, vi har oplevet fra ministerens side i dag. Ikke noget med at tage hensyn til det enkelte menneske i den her sammenhæng, det er noget, man kun bruger i reklamer, kan jeg forstå.

Venstres ordfører havde den samme attitude og forholdt sig end ikke til forslaget, men prøvede på at finde ud af, om vi andre havde forstået, hvordan lovgivningen er i dag, og jeg kan sige med det samme, at det har vi faktisk forstået. Det er bl.a. derfor, at vi har lavet et beslutningsforslag.

Socialdemokratiet har sagt, at de støtter det her forslag, og at det skal være lige for alle. Jeg synes, at det er flot og i orden, og jeg vil også sige, at jeg synes, at det er flot og i orden med den måde, som Det Radikale Venstre og Enhedslisten tackler det her på.

Til gengæld vil jeg ikke påstå, at jeg synes, det er flot og i orden med den måde, Dansk Folkeparti forholder sig til det her forslag på. Det, der jo har været rejst som et spørgsmål til DF mange gange, er: Hvorfor går man imod det her forslag? Og da de åbenbart ikke selv tør sige det, vil jeg godt sige det. DF går imod det her forslag, fordi det er SF, der har fremsat det. Så enkelt og kynisk kan det faktisk være, men det er måske også et af de største sygdomstegn ved det her parlament, det her Folketing. Derfor vil jeg sige, at når der ledes efter så utrolig mange forskellige argumenter til at sige nej som dem, repræsentanten fra DF er kommet med, så er man altså ret langt ude. Så er man derude, hvor det næsten har været umuligt at finde en god begrundelse.

Nu er vi jo ikke negative mennesker i SF, især ikke fordi det, vi foreslår, er gjort af hensyn til andre, og derfor kan jeg love repræsentanten for Dansk Folkeparti, at vi vil følge op på det her forslag. Vi vil gå i udvalget, og vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for, at vi kan skrive en

fælles betænkning, der kan hjælpe de her mennesker, for det både må og skal være udgangen på det her beslutningsforslag.

Kl. 16:44

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren for forslagsstillerne. Jeg konstaterer, at der ikke er flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning bliver henvist til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 166:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre, fremrykke, omlægge og forenkle den aktive beskæftigelsesindsats i den første ledighedsperiode.

Af Eigil Andersen (SF) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2009).

Kl. 16:44

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ledigheden stiger kraftigt i øjeblikket. Det er hårdt for dem, der bliver ramt, og det understreger, hvor vigtigt det er, at vi holder fokus på at gøre det rigtige på det rigtige tidspunkt.

Vi skal også stadig minde hinanden om, at stigningen i ledigheden sker fra et historisk lavt niveau. I øjeblikket har vi således en sæsonkorregeret ledighed på 2,9 pct. Det er stadig lavt. At ledigheden er så lav, skyldes dels, at Danmark i en lang periode har været begunstiget af en højkonjunktur, dels også, at vi i Danmark har et velfungerende og aktivt beskæftigelsessystem, der tager tidligt fat i de ledige.

Jeg mener grundlæggende, at jobcentrene skal give de ledige en tidlig og aktiv indsats. Der er da også allerede i dag mange jobcentre, der gennemfører en meget hurtig og aktiv indsats. I

forbindelse med velfærdsreformen rykkede vi tidspunktet for første tilbud om aktivering frem fra 12 til 9 måneder for ledige over 30 år. For de unge under 30 år har vi for nylig indgået en aftale med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om at forenkle reglerne. Det betyder bl.a., at jobcentrene nu skal sætte endnu tidligere ind med samtaler og aktive tilbud.

Det er helt afgørende, at vi gør en særlig indsats over for de unge, så flere kommer i uddannelse og får en chance for et liv med arbejde i stedet for at blive faste jobcenterkunder. Jeg mener derfor, at vi på nuværende tidspunkt har opstillet nogle rimelige rammer fra regeringens side for den aktive beskæftigelsesindsats. Og jeg vil også fortsat følge udviklingen i ledigheden nøje.

Hvad angår a-kassernes rolle i beskæftigelsesindsatsen, mener jeg, at der ved en øget inddragelse af a-kasserne kan være risiko for, at ledige ikke bliver vejledt til at søge job tilstrækkelig bredt rent fagligt. De fleste a-kasser er jo netop knyttet til et bestemt fagområde. A-kasserne har således et indgående kendskab til netop deres fagområde, men de kan måske mangle informationer om og interesse for andre fagområder. Især i en tid med stigende ledighed er det meget vigtigt, at de ledige søger job inden for en bred række fagområder og på tværs af brancher.

Med kommunalreformen fra 2007 tog vi det første skridt mod et enstrengt beskæftigelsessystem, vi oprettede 91 jobcentre og sørgede for, at indgangen til beskæftigelsesindsatsen blev samlet ét sted både for borgere og virksomheder. Nu tager vi det næste skridt. Det nye enstrengede beskæftigelsessystem betyder en administrativ forenkling og mindre bureaukrati i indsatsen for at hjælpe ledige tilbage i beskæftigelse.

Jobcentre med én ledelse, én økonomistyring og én samlet finansiering vil sikre, at flest mulige ressourcer kan bruges på service over for virksomheder og på at få ledige i job i stedet for blive brugt på dobbeltadministration. Det enstrengede system tilskynder kommunerne til at få flest mulige i job. Finansieringen følger ansvaret, og incitamenterne fremmer en jobrettet indsats. For når kommunerne får ansvaret for udgifterne, er der nemlig penge at spare på ydelser og penge at tjene på skatter.

Det er godt og konstruktivt, når a-kasserne går aktivt ind i arbejdet med den ledige og f.eks. giver konkrete forslag til aktivering; det kan være en stor hjælp for jobcentrene. Men ansvaret